

EL CAMI

(De "Records de Núria")

De les vernedes fresques i gemades,
seguint el pas traçat per un corrent,
puja el camí de Núria, la pendent,
entre cingles i penyes escarpades.

Foses les neus, les flors de ses vorades
li posen nou i gràcil ornament
i s'ajunten les fonts, amb cant plaent,
a l'orquestal ressò de les cascades.

I entre l'abisme i l'aigua, que s'hi aboca,
dreturer va pujant, a frec de roca,
fins que el trencall, pels elements obert,
a la plana de Núria el desemboca,
i al santuari de la Verge toca
entre els acords aquàtics en concert.

Maria Salabert i Brujas
(1874-1957)

CUCA DE LLUM

*En el jardí.
En mig del camp.
Ran del camí.
Estant allí
cuca de llum
-de Sant Joan-
pren el fanal
i encén el llum.
Alegra el cor
del vianant...
Que amb més claror,
sent més perfum.*

M.ª Ant.^a Barceló de Busqué
(1915)

**CONTEMPLANT LA
INMACULADA DE
MURILLO**

Mantell que amb el cel blau es confondria,
blancor de vori, el lluminós vestit;
la faç, un resplandor d'unció pia,
les mans llliris dreçats damunt el pit.

Enmarca el rostre en fúlgida harmonia
la cabellera, desmai d'or brunyit
Que és pur i dolç l'esquard quan s'extassia
volant el pensament vers l'infinit!

Com rutil-lants estels, fent-li corona,
un estol d'àngels mai no l'abandona
i, gràcil, juga amb palmes a la mà.
Si un jorn així Murillo us concebia
digueu-me, com sereu Verge Maria
quan ja us puguem per sempre contemplar?

Mercè Serra
(1907)

ARBRES

S'han arrancat tots els arbres;
¡que lluny, la terra del cel!
el meu carrer ja no el gronxen
ni el plàtan ni el vell til·ler;
han dormit decapitats
i la mort els va vencent;
han trobat un butxí intrèpid,
pel fred li faran braser.
Quan ja no hi ha amor pels arbres
els homes no valen res!
M'han arrencat tots els somnis
i lluny ha restat el cel!

Montserrat Martínez Tauler
(1948)